

РЕШЕНИЕ

№ 4751

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 25.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11531** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 сл. от ДОПК

Жалбоподателят [фирма], с Булстат №[ЕИК], адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] обжалва Ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012 г., издаден от С. М. У. на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта му относно установени задължения по ЗДДС за различни ревизирани периоди, в които е отказано право на ползване на данъчен кредит по фактури с доставчици [фирма], [фирма] и [фирма], потвърден с Решение № 2157 от 03.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ /понастоящем „ОДОП“/, връчено му на 18.09.2012 г.

Счита, че изведените констатации са незаконосъобразни и необосновани предвид следното:

При изследване на декларираните от И. О. доставки от [фирма], [фирма] и [фирма], по които И. О. е получател, ревизията намира основания за отказа на данъчен кредит с повтарящ се мотив, а именно, не е налице реална доставка и данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС, поради което не се признава правото на данъчен кредит за покупките от цитираните преки доставчици.

На първо място единственото доказателство, върху което се градят констатациите на ревизиращия екип, е липсата на представена от страна на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] доказателства или части от тях. Компетентен да осъществява действията по събиране и преценка на доказателствата в административното производство е органът по приходите, който води

производството. Върху него лежи и тежестта на доказване.

Били допуснати съществени нарушения на процедурата предвидена в разпоредбата на чл. 32 от ДОПК при проверката на доставчиците на И. О..

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно от органа по приходите. Доказателства могат да се събират и по инициатива на субекта, но това не променя тежестта на доказване, която остава за органа по приходите. Жалбоподателят е представил всички документи изискани от органа по приходите в процеса на ревизията и то в определените срокове. Редица документи, изискани от [фирма], [фирма] и [фирма] по повод на извършените доставки, не са изискани от И. О. -например: договори, приемо-предавателни протоколи към фактурите и други. Органът по приходите извършил ревизията твърди в РД, че доставчиците не водят счетоводна отчетност, което било погрешна констатация. Едно от основните твърдения на ревизиращия екип в РД, е че И. О. не е проявявал грижата на добър търговец при сделките за покупка на строителни материали. Това твърдение било неотнормимо, доколкото от жалбоподателя не били изисквани документи и писмени обяснения относно начина на проучване на пазара за строителни материали.

В хода на ревизията от страна на органа по приходите не са предприети всички действия във връзка с щателното издирване на проверяваните дружества с оглед събиране на данни и доказателства относно правилното определяне на данъчните задължения на И. О.. По този начин счита, че органът по приходите е нарушил вмененото му задължение по чл. 5 от ДОПК, съгласно който органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни служебно, когато няма искане от заинтересованите лица, да изясняват фактите и обстоятелствата от значение за установяване и събиране на публичните вземания, включително за прилагането на определените в закона облекчения.

За да докаже реалността на доставката на процесните стоки от тримата доставчици, както и, че строителните материали са вложени в обектите, представя протоколи за установяване на извършените видове и количества строителни работи съгласно Опис на Доказателствата приложен към настоящата жалба.

Не на последно място поддържа и, че направеният от органа по приходите извод за липса на реални доставки, е формален и се основава на недостатъчно изследваната фактическа обстановка. В случая органът по приходите е достигнал до извода за липса на доставки, единствено въз основа на резултатите от извършените насрещни проверки. Не е извършен анализ на представените от И. О. в хода на ревизията доказателства. В приложение към настоящата жалба предоставя заверени копия на първични счетоводни документи - оферти, фактури, касови бележки, приемо-предавателни протоколи удостоверяващи реалността на сделките.

Жалбоподателят счита, че по отношение на доставките, за които ревизиращия орган е установил, че не са представили всички изискани документи, не са предприети никакви действия за допълване на липсващите документи, органът по приходите е следвало да посочи какво още следва да се представи.

Във връзка с констатациите за липса на кадрова обезпеченост, жалбоподателят поддържа и, че ревизиращият орган е следвало да конкретизира каква според него е необходимата кадрова обезпеченост за отделните доставки. От мотивите на органа по приходите не става ясно защо приема, че доставчиците на И. О. не разполагат с необходимата кадрова обезпеченост - поради малкия брой назначени лица или поради

липса на умения и квалификация. Не е конкретизирано каква длъжност трябва да има едно лице, за да извърши фактурираните доставки и какъв е броя на работниците, който е необходим. В тази връзка намира за недоказани твърденията на ревизиращия орган за липса на кадрова обезпеченост. В допълнение, И. О. не носи отговорност за кадровата политика и за спазване на осигурителното и трудово законодателство от страна на контрагентите си, нито има законни права да изисква от тях търговска информация, която би могла да съдържа конфиденциални данни. Тези обстоятелства следва да се преценяват конкретно за всяка една доставка на стоки или услуги.

С оглед на изложеното, намира за необосновани констатациите в РА по отношение на отказа да се признае право на данъчен кредит поради липсата на реални доставки.

Независимо от горното, РА следва да притежава неговите специфични белези и следователно трябва да отговаря на всички изисквания за действителност на индивидуалните административни актове, а именно, да е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, да е спазена процедурата по неговото издаване, да съответства на материалните изисквания на закона относно съдържанието му, да съответства на целта на закона. Спазването на предписаната от закона форма на всеки административен акт (в частност РА) е от съществено значение за законосъобразното установяване на задължения за данъци. Изискването за форма като условие за валидност се свързва с идеята за установяване на гаранция за законосъобразното издаване на актове от администрацията. В случая е видно, че актът не е мотивиран. В него липсват конкретни мотиви обосноваващи отказа да се признае право на данъчен кредит. Допуснатите нарушения сами по себе си са самостоятелно основание за отмяна на акта.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени Ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012 г., издаден от С. М. У. на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП С..

Ответникът Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП чрез своя процесуален представител оспорва подадената до съда жалба, счита същата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени предоставените по делото доказателства и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок от надлежната страна против ревизионен акт, който е обжалван по административен ред и не е отменен. При оспорването е спазен предвиденият от закона преклузивен срок по чл. 156, ал.1 ДОПК. Спазени са и сроковете за обжалване по административен ред. Видно от разписката към ревизионния акт, същият е връчен на представител на жалбоподателя на електронен адрес по делото. Решението на Директор на Дирекция „ОДОП”/понастоящем/ е съобщено на дружеството адресат на дата 18.09.2012г., а жалбата до съда с вх.№53-00-895 от 29.09.2012г., т.с. в преклузивния срок по чл.156, ал.1 във вр. с чл.156 ал.4 от ДОПК. Първоначалната жалба против постановения ревизионен акт е подадена на дата 26.09.2012г. по описа на НАП с вх.№ 53-03-1063.

Предмет на оспорване на ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012г., е частта по непризнат данъчен кредит в общ размер на 83 953,88 лв. за данъчни периоди м.10,

12.2008 г., м. 02, 03, 06, 08.2009 г., м. 10.2010 г. и м. 04.2011 г. по фактури издадени от доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма]. В останалата част РА не се оспорва и е влязъл в сила.

Видно е от Заповед № РД-01-918 от дата 27.06.2011г., че директорът на ТД на НАП е оправомощил конкретни лица по чл.112 ал.2, т.1 от ДОПК да издават заповед за възлагане на ревизии, измежду които и Руска Р. Б., началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП.

Установява се, че със Заповед № 1114283/28.12.2011г., издадена от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.01.2008_г. до 30.11.2011г. Заповедта е връчена на 11.01.2012г. на ревизираното дружество.

Със Заповед №1114283 от 02.05.2012г., е определено лицето компетентно да издаде оспорения ревизионен акт.

Представят се и допълнителни заповеди за компетентност №47.14 от 30.12.2009г. за длъжността на Г. И. А. и №255.14 от 17.12.2010г. относно компетенциите на С. М. У., издала оспорения ревизионен акт.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1114283/25.04.2012_г., връчен на управителя на 09.05.2012 г. Р. доклад е издаден от последните две лица и е подписан от тях.

Дружеството не е упражнило правото си по чл.117, ал.5 от ДОПК и не е подало писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/31.05.2012_г., издаден от С. М. У., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган /З./ № К 1114283/02.05.2012_г., издадена от органа, възложил ревизията.

С РА са определени задължения за довносяне за данък върху добавената стойност в размер на 83 953,88 лв. и лихви за забава в размер на 27 509,23 лв. Допълнително установените задължения по реда на ЗДДС са в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] за данъчни периоди м.10, 12.2008 г., м. 02, 03.06.08.2009 г., м. 10.2010 г. и м. 04.2011 г.

С цел изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на задълженията в хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, като на основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК до дружеството е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с изх. № 24-00-49/06.01.2012г., връчено на 11.01.2012г. на управителя на дружеството, с което са изискани: всички първични и вторични счетоводни документи за ревизирания период, протоколи, митнически декларации, документи, удостоверяващи разплащанията, справка за наличните Д., декларация за дейността през ревизиращия период, договори, контролни ленти от ЕКАФП, справки за покупки и продажби, справка за кадрова обезпеченост и др. В отговор на искането и в указания срок са представени документи по опис, описани в РД, които са обсъдени по-долу в мотивите на решението на съда.

Констатирано е, че за ревизирания период основната дейност на дружеството е ресторантьорство и строително-монтажни работи.

Във връзка с упражнено от страна на ревизираното лице право на приспадане на данъчен кредит по фактури за получени доставки и с цел събиране на доказателства във връзка с реалността на доставките, от ревизиращите органи на основание чл.45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на основните доставчици на [фирма].

С протокол № 39-1114283-1/09.03.2012г. е документирана насрещната проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК] във връзка с издадена фактура № 472/20.06.2009г. с ДДС в размер на 8111,60 лв. От цитирания протокол е видно, че Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № 02-24-23-17/26.01.2012г. е връчено по реда на чл.32 от ДОПК поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция и адреса по чл.8 от ДОПК. В указания срок от дружеството не са представени исканите документи.

След извършена служебна проверка в информационния масив на НАП ревизиращият екип е установил, че [фирма] не е включил фактура № 472/20.06.2009 г. в дневника за продажби. Не са представени счетоводни документи, относно осчетоводяване на закупените и продадените стоки. Дружеството не разполага с нает персонал по трудови и извън трудови правоотношения. Основната дейност на дружеството е техническо обслужване и ремонт на автомобили и товарен автомобилен транспорт. Установено е, че [фирма] има неплатени задължения към НАП в особено големи размери. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 04.09.2009г.

От страна на ревизираното лице също не са представени исканите документи във връзка с посочената фактура, издадена от [фирма].

С протокол № 39-1114283-2/20.01.2012г. е документирана насрещната проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК] във връзка с издадени фактури през м.10.2008г., м.12.2008г., м.02.2009г., м.03.2009г., м.06.2009г., м.08.2009г., м.10.2010г. и м.04.2011г. с ДДС общо в размер на 66936,48 лв. и предмет на доставките различни по вид строителни материали, ел. материали и бои. От цитирания протокол е видно, че Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице изх. № 1153-06-99/27.01.2012_г. е връчено на упълномощено лице на 10.02.2012г. В указания срок са представени част от исканите документи. От представените писмени обяснения е установено, че сделките са платени в брой; доставките са извършени с транспорт на [фирма]; материалите са закупени от [фирма]. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, складови разписки, транспортни документи, справки за наличие на МПС и складови помещения, документи за произход на материалите и др.

След извършена служебна проверка ревизиращият екип е установил, че [фирма] е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 26.10.2011г. по инициатива на данъчен орган. Дружеството има неизплатени задължения към НАП в особено големи размери. Не е представена декларация, относно дейността на дружеството. Дружеството не разполага с нает персонал по трудови и извън трудови правоотношения.

Извършена е насрещна проверка на предходните доставчици [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК], документирана с протокол за извършена насрещна проверка № 39-1114283-2-1/10.04.2012г. и № 39-1114283-2-2 /09.04.2012_г. От цитираните протоколи е видно, че Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице с изх. № 10-24-23-137/07.03.2012г. и изх. № 05-24-23-44/06.03.2012 г. са връчени по реда на чл.32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. В указания срок от дружеството не са представени исканите документи. Не са приложени фактури, по които [фирма] е

получател.

След извършена служебна проверка ревизиращият екип е установил, че [фирма] и [фирма] са deregистрирани по ЗДДС, считано съответно от 15.11.2011г. и 02.03.2010г. и имат задължения към НАП в особено големи размери. Констатирано е, че дружествата не разполагат с нает персонал по трудови и извън трудови правоотношения.

С протокол № 39-1114283-3/21.03.2012г. е документирана насрещната проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК] във връзка с издадена фактура № 155/09.08.2009г. с ДДС в размер на 8905,80 лв. и предмет на доставката „приходи”. От цитирания протокол е видно, че ИПДПОЗЛ изх. № 98-00-349/27.01.2012г. е връчено по реда на чл.32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция и адреса по чл.8 от ДОПК. В указания срок от дружеството не са представени исканите документи.

След извършена служебна проверка ревизиращият екип е установил, че посочената фактура е включена в дневника за продажби и в СД по ДДС. За проверявания период дружеството е имало наети 5 броя работници по трудови правоотношения. Установено е, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС, считано от 09.03.2011г.

Във връзка с непредставяне на документи от страна на описаните доставчици, до ревизираното лице е изготвено и връчено второ ИПДПОЗЛ изх. № 24-00-49/07.03.2012г., с което са изискани всички документи, относими към извършените доставки. В хода на ревизията ревизиращият екип е изискал от ревизираното лице да осъществи съдействие и контакт с посочените доставчици, с цел да се докаже достоверността на сделките с тях. В отговор на искането на 15.03.2012г. в ТД на НАП С., офис Б. са представени част от исканите документи.

По отношение на получените доставки от [фирма] са представени: фактура № 472/20.06.2009г. с предмет на доставката стоки- строителни материали с данъчна основа в размер на 40558,00 лв. и ДДС в размер на 8111,60 лв., фискален бон от 20.07.2009г. с отразена сума 48669,60 лв. Констатирано е несъответствие между датата на издаване на фискалния бон и датата на фактурата. От страна на [фирма] не са представени други документи, доказващи реално получени стоки от [фирма].

След извършена служебна проверка ревизиращият екип е установил, че дружеството няма регистриран ЕКАФП с инд. № на ФУ DY069582 и инд. № на ФП 06925247, от който е издаден фискалния бон към фактурата.

По отношение на получените доставки от [фирма] са представени фактури, подробно описани в РД с ДДС общо в размер на 66936,48 лв. и предмет на доставките различни по вид строителни материали, ел. материали и бои. Плащането по процесните фактури е удостоверено с фискални бонове. Установено е, че от ревизираното дружество не са представени други документи, доказващи реално извършени доставки.

По отношение на получените доставки от [фирма] е представена фактура № 155/09.08.2009г. с ДДС в размер на 8905,80 лв. и предмет на доставката материали по приложен списък и фискален бон от 09.08.2009г. с отразена сума 53434,80 лв. с предмет на доставка услуга. Сумата е отчетена общо без да е посочен ДДС в нея.

След извършена служебна проверка ревизиращият екип е установил, че

дружеството няма регистрирани ЕКАФП с инд.№ на ФУ DY172458 и инд.№ на ФП 46102399, от който е издаден фискалния бон към фактурата.

Констатирано е, че от страна на [фирма], освен фактурите и фискалните бонове не са представени други документи, доказващи реално получени стоки от [фирма].

Предвид изложеното органът по приходите според решаващия орган, а така също и в РА, е счел, че не са представени документи, доказващи по категоричен начин наличие на реални доставки от [фирма], [фирма] и [фирма], поради което на основание чл.68, ал.1,т.1 от ЗДДС във връзка с чл.6 от с.з е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 83953,88 лв.

В съдебно заседание на 25.06.2013г. процесуалният представител на ответника признава, че ревизиращите органи са поискали счетоводните документи във връзка със спорните фактури, издадени от [фирма] и [фирма], но те не ги представили. Затова връчили съобщенията към тези доставчици по чл.32 от ДОПК. Признанието на този неизгоден за ответника факт следва да се цени в полза на главното и пълно доказване от страна на жалбоподателя на твърдените от него реално извършени доставки на стоки и услуги.

С оглед опровергаване на констатациите, че не било доказано по безспорен начин реалност на доставките на стоките по процесните фактури, жалбоподателят представя и допълнителни писмени доказателства към първоначалната жалба против РА.

Това са на първо място оферти за топлоизолационна система по фасада, оферта от Ваджо К., С. - оферта- 2 броя . Жалбоподателят депозира по делото и заверени ксерокопия от изисканите фактури; Ксерокопия от справки декларации и дневници за продажби за проверяваните периоди, главни книги от счетоводна сметка 411,4532,703,702, извлечения от счетоводни сметки от гр. 20, Обяснителна записка. Тези писмени доказателства са обсъдени поотделно и в своята съвкупност от вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, което съдът обсъжда по-долу в настоящото изложение.

Отделно от това съдът е приел като писмени доказателства, представените от жалбоподателя и неоспорени от ответника по реда на чл.193 от ГПК договор от 18.03.2011г. между ЕТ О.-О. С., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Възложител и И. О. ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - 4 броя страници, Приложение № 1 към Договора по т. 7 - 2 броя страници, Протокол № 1, Образец 19 от 26.10.2011г. за установяване на завършването и за заплащането на натурални видове строителни работи с Възложител ЕТ О. - О. С. и Изпълнител И. О. - 2 броя страници.

Видно е от договор от дата 18.03.2011г., че жалбоподателят в качеството си на изпълнител, се е задължил спрямо възложителя ЕТ с фирма „О. С.“, срещу възнаграждение, да извърши строително-ремонтни дейности по вид, количество и качество, подробно посочени по Приложение №1.Страните са уговорили и дължимото се възнаграждение да е без ДДС, като той се заплаща заедно със съответната част от възнаграждението. Представи се и приложение №1, подписано от изпълнителя и възложителя и неоспорено от

ответника нито в хода на административното производство, нито в съдебното такова. В приложението се посочват видовете СМР, които следва да извърши дружеството жалбоподател в срок от 60 дни, по вид количество и единична цена.

Съобразно образец №19 по протокол №1 от 26.20.2011г. възложителят е приел извършеното от дружеството жалбоподател, което следва да му се заплати. Протокол №19 е подписан от двете страни по договора. Представя се и количествено стойностна сметка за извършеното по количество, ед.цена и стойност. Тези писмени доказателства не са оспорени от ответника.

Видно е от Протокол №6 за обект „довършителни работи на жилищна сграда на адрес [улица] с възложител [фирма] и строител [фирма], че на дата 27.09.2010г. страните са приели извършените от строителя СМР. Същата носи подписа единствено на жалбоподателя, н не и на дружеството възложител. Следователно няма данни дали извършените СМР са реално сторени именно от жалбоподателя. Последният представи този документ, който е едностранно съставен само от него и сочи на изгодни за страната факти. Затова следва да се цени заедно с останалия по делото доказателствен материал.

С Протокол №5 от дата 29.07.2010г. са приети довършителните работи на жилищна сграда с подземни гаражи, офиси и ателиета на същия адрес, с възложител [фирма] и изпълнител [фирма]. Този протокол е подписан от изпълнителя и възложителя.

С протокол №3 от дата 28.05.2010г. са приети СМР извършени от жалбоподателя за обект „довършителни работи на жилищна сграда на адрес [улица] с възложител [фирма] и строител [фирма] и за сторени строителни работи по всеки един от етажите на сградата.

С протокол №2 от 03.05.2010г. представители на възложителя и изпълнителя са установили, че са изпълнени последващите СМР на обект „довършителни работи на жилищна сграда на адрес [улица] с възложител [фирма] и строител [фирма].

Аналогични са изводите и от протокол №1 от дата 29.03.2010г. за приети извършени СМР за обект „довършителни работи на жилищна сграда на адрес [улица] с възложител [фирма] и строител [фирма].

Същите протоколи се издават по силата на договор от дата 05.03.2010г., сключен от една страна от възложителя [фирма], от друга изпълнителя и строител [фирма].

Страните са договорили, изпълнителят да изпълни срещу възнаграждение СМР, съгласно количествено-стойностна сметка за жилищна сграда и прилежащи обекти на [улица], [населено място].

Стойността на предстоящите СМР е 102 441, 76лв. без включен ДДС.

Към договора е подписан и анекс от 05.03. 2011г., съгласно който възложителят се задължава да заплати на изпълнителя сумата от 10 000лв. като аванс в 5 дневен срок от подписването

Видно е, че с договор от 19.11.2008г., сключен между П. АД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], в качеството си на Възложител и И. О. ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Изпълнител, жалбоподателят се е задължил да извърши договорените между страните по него СМР. Горното се установи и то Протокол № 1 от

02.02.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 5 броя, с Протокол № 2 от 30.01.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; са извършени такива от Възложител П. АД С., а Строител е ИМТЕСК О. - 6 броя страници, Протокол № 2 от 02.02.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 5 броя страници, Протокол № 1 от 30.01.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 6 броя страници, Количествено-стойностна сметка за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36 - 2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 6 броя страници, Протокол № 3 от 17.03.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 2 броя страници, Протокол №4 от 17.03.2012г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 2 броя страници, Протокол № 3 от 17.03.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 5 броя страници, Протокол № 4 от 17.03.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 5 броя страници, Протокол № 5 от 30.03.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи за Строеж Студентски общежития на У., местонахождение [населено място], кв. Студентски град, бл. 36-2 част; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 5 броя страници.

Като доказателство за това, че закупените стоки са вложени за строителство на обекти, са приети са и следните документи: договор от 05.03.2010г. между П. АД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Възложител и И. О., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Изпълнител и Анекс към Договор от 05.03.2010г. с дата 19.04.2010г. - 6 броя страници, Протокол № 7 от 28.10.2010г. за приемане на изпълнени количества и видове работи с Обект Довършителни работи на жил. Сграда, адрес: [улица]; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 3 броя страници, Протокол № 6 от 27.09.2010г. за приемане на изпълнени количества и видове работи. Обект Довършителни работи на жил. Сграда, адрес: [улица]; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 3 броя

страници, Протокол № 5 от 29.07.2010г. за приемане на изпълнени количества и видове работи. Обект Довършителни работи на жил. Сграда, адрес: [улица]; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О.-11 броя страници, Протокол № 3 от 28.05.2010г. за приемане на изпълнени количества и видове работи с Обект Довършителни работи на жил. Сграда, адрес: [улица]; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О.-3 броя страници, Протокол № 2 от 03.05.2010г. за приемане на изпълнени количества и видове работи за Обект Довършителни работи на жил. Сграда, адрес: [улица]; като Възложител П. АД С., Строител ИМТЕСК О.-4 броя страници, Протокол № 1 от 29.03.2010г. за приемане на изпълнени количества и видове работи за Обект Довършителни работи на жил. Сграда, адрес: [улица]; с Възложител П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 2 броя страници, Протокол № 1 от 05.01.2010г. за установяване извършените видове и количества строителни работи. Обект: Административна сграда на Министерство на образованието младежта и науката - блок № 5, подобект: Ремонтни работи на II и III етаж; като Възложител е П. АД С., а Строител ИМТЕСК О. - 2 броя страници, Протокол № 2 от 07.09.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи като Възложител П. АД С., Строител ИМТЕСК О. [населено място] - Общежитие - 5 броя страници.

Жалбоподателят е бил и страна по договор от 13.04.2009г. между И. Е., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Възложител и И. О. ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] - Изпълнител, с приложение към договор - 4 броя страници.

Видно е от договор от дата договор от 27.05.2009Г. между П. АД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] – като Възложител и И. О., ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] като Изпълнител, че последното дружество е извършвало СМР за обекти и е издало и подписало протоколи и количествено стойностни сметки, както следва: Количествено Стойностна сметка за обект [населено място], кв. Студентски град [жилищен адрес] част Електро; Възложител П. АД С., Строител ИМТЕСК О. - 5 броя страници, Количествено Стойностна сметка за обект [населено място], кв. Студентски град [жилищен адрес] част ВК; Възложител П. АД С., Строител ИМТЕСК О. - 6 броя страници, Протокол № 1 от 06.07.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи. Възложител П. АД С., Строител ИМТЕСК О. обект [населено място], кв. Студентски град [жилищен адрес] част електро - 7 броя страници, Протокол № 1 от 18.05.2009г. по Договор от 09.04.2009г.; Инвеститор Д. К. К. Е. Изпълнител И. О. Обект Ген.С. Т. 1 бл. 2 - 2 броя страници.

Извършени са СМР и по Протокол № 4 от 17.08.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи; Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: Текущ ремонт, част Архитектурна -1 брой страници, Количествено стойностна сметка. Възложител П. АД Изпълнител ИМТЕСК О., Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част ОВК - 4 броя страници, Количествено стойностна сметка, Възложител П. АД, Изпълнител ИМТЕСК О. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част

структурна-кабелна система - 2 броя страници, Количествено стойностна сметка, Възложител П. АД, Изпълнител ИМТЕСК О. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: текущ ремонт, част Допълнителни видове работи - 3 броя страници, Количествено стойностна сметка, Възложител П. АД, Изпълнител ИМТЕСК О. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър- [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част архитектурна - 6 броя страници, Количествено стойностна сметка. Възложител П. АД Изпълнител ИМТЕСК О. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част вътрешни електрически инсталации - 3 броя страници, Протокол № 3 от 16.03.2009г. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж -за текущ ремонт, част вътрешни електрически инсталации - 2 броя страници, Протокол № 3 - окончателен от 26.02.2009г. за установяване извършените видове и количества строителни работи Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част Архитектурна - 3 броя страници, Протокол № 2 от 26.02.2009г. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж -за текущ ремонт, част вътрешни електрически инсталации - 2 броя страници, Протокол 1 от 05.02.2009г. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър- [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част вътрешни електрически инсталации -1 брой страници, Протокол 1 от 05.02.2009г. Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж - за текущ ремонт, част архитектурна - 3 броя страници. Представя се и количествено стойностна сметка за изграден Обект: Корпус I на административна сграда на Агенция по геодезия, картография и кадастър - [улица] [населено място], Подобект: четвърти етаж -за текущ ремонт, част архитектурна - 2 броя страници.

Сключен е и договор от дата 15.12.2008Г. между П. АД като Възложител и И. О. като изпълнител, който ще се обсъди заедно със заключението по ССЕ.

За установяване на релевантните по спора факти , съдът е приел заключение по съдебно-счетоводна експертиза, която не се оспори от страните и се кредитира от съда като вярно и компетентно изготвено.

В резултат на извършена данъчна ревизия на [фирма] е издаден Ревизионен акт № 1114283/25.04.2012 г. Обхвата на ревизията е задължения по ЗДДС за периода от 01.01.2008 г. до 31.11.2011 г.

Р. акт е обжалван в частта относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] за м. 10,12,2008 г., м. 2,3,6,8,2009 г., м. 10.2010г. и м.04.2011 г.

Вещото лице констатира и въз основа на счетоводните документи по

делото и проверки в офисите на част от доставчиците /изявление в съдебно заседание на 25.06.2013г./, че при анализа на Главна книга и хронологичните регистри на счетоводна сметка 401 доставчици счетоводството на [фирма] относно извършените доставки от [фирма], [фирма] и [фирма] за периода 2008 г., 2009 г., 2010 г. и 2011 г., стр. 217-239 от делото, че счетоводното отразяване е осъществено съобразно изискванията на Закона за счетоводството.

Задължението към доставчиците е осчетоводено по сметка 302 материали, 401 доставчици, към бюджета по сметка 4531 ДДС от покупките и извършените плащания по сметка 501 каса.

Стоките, закупени от [фирма], [фирма] и [фирма], са заведени в счетоводството на [фирма] въз основа на фактури издадени от доставчиците както следва:

[фирма] е издало фактура №472/20.06.09 г. с начислен ДДС в размер на 8111.60лв.

Д. [фирма] е издало следните фактури за закупени строителни материали, както следва: фактура № 356/30.10.08 г. за строителни материали, № 355/30.10.08 г.-строителни материали, №365/31.10.08 г. строителни материали, № 364/31.10.08 г.-строителни материали, № 362/31.10.08 г.-строителни материали, 361/31.10.08 г.-строителни материали, № 359/31.10.08 г.-строителни материали, №357/31.10.08 г.-строителни материали, № 419/16.12.08 г.-строителни материали, №421/17.12.08 г.-строителни материали, № 426/17.12.08 г.- строителни материали, №428/17.12.08 г.-строителни материали, № 430/18.12.08г. за строителни материали, №431/18.12.08 г.-строителни материали, №435/19.12.08 г.-строителни материали, № 437/19.12.08 г.-строителни материали, №441/20.12.08 г. –строителни материали, № 444/20.12.08г./ г.-строителни-материали, №445/20.12.08 г.- строителни материали, №448/22.12.08 г.-строителни материали, №449/22.12.08 г.-строителни материали, № 453/23/12.08г. строителни материали, №454/23.12.08 г. строителни материали, № 456/29.12.08 г. строителни материали, № 457/29.12.08 г.-строителни материали, № 458/29.12.08 г. строителни материали, №461/30.12.08 г.-строителни материали.

За периода от 01.01.2009г. до 31.12.2009г. дружеството е издало още и следните фактури с получател процесното дружество жалбоподател, а именно: с № 535/23.02.09 г.-материали,строителство, № 536/23.02.09 г.-материали,строителство, № 539/24.02.09 г.- материали,строителство, №542/.5.02.09 г.-материали,строителство, № 543/25.02.09 г. за материали,строителство, № 544/26.02.09 г.материали,строителство, №547/28.02.09 г. материали,строителство, № 548/28.02.09 г. материали,строителство, №550/28.02.09 г. материали,строителство, №551/28.02.09 г. за материали,строителство, № 591/28.03.09 г.-материали,строителство, № 590/28.03.09 г. материали, строителство, № 589/28.03.09 г. материали,строителство, №587/27.03.09 г.-материали,строителство, № 585/27.03.09 г. материали,строителство, №584/27.03.09 г., материали, строителство, № 582/26.03.09 г. материали,строителство, №580/26.03.09г.-материали,строителство, №

577/25.03.09 г.материали,строителство, №574/25.03.09
г.материали,строителство, № 681/27.06.09 г.материали,строителство,
№682/27.06.09 г.материали,строителство, № 685/29.06.09 г.
материали,строителство, №687/30.06.09 г. материали,строителство,
№700/30.06.09 г. материали,строителство, № 701/30.06.09 г.
материали,строителство, №766/28.08.09 г. материали,строителство,
№764/27.08.09 г.-материали,строителство, №763/26.08.09 г.
материали,строителство, №760/25.08.09 г.материали,строителство,
№759/25.08.09 г. материали,строителство, № 754/24.08.09
г.-материали,строителство, №753/24.08.09 г. материали,строителство, №
1245/26.10.10 г.-материали,строителство, №1249/27.10.10 г.
материали,строителство, №1253/28.10.09 г., материали,строителство,
№1441/29.04.11 г. материали,строителство, №1440/29.04.11 г.
материали,строителство.

Дружество [фирма] е издало фактура № 155/09.08.09г., с посочено основание-материали по списък.

Стоките, които са предмет на спорните доставки, съгласно констатациите вещото лице, сочи, че [фирма] е използвал за последващи доставки по договори както следва:

Договор от 18.03.2011 г. е подписан между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител с предмет на договора изпълнение на строително ремонтни работи по вид, начин и количество подробно посочени в Приложение № 1- одобрена оферта на изпълнителя, представляващо неразделна част от договора, стр.46 от делото.

В Приложение № 1 за офис на ул. В. Д. са описани видовете ремонтни работи на тераса (малка), коридор, баня 1 и 2 на обща стойност 21 337,20 лв., в т.ч. данъчна основа – 17 781,00 лв. и ДДС 3 556,20 лв.

Страните по договора са подписали Протокол № 1, образец 19 от 26.10.2011 г. за установяване на завършването и за заплащането на натурални видове строителни работи на обща стойност 27 083,34 лв. в т.ч. данъчна основа 22 569,45 лв. и ДДС – 4 513,89 лв.

Договор от 05.03.2010 г. е подписан между [фирма]– възложител и [фирма] – изпълнител с предмет на договора извършване на СМР съгласно количествено стойностна сметка Приложение № 1 неразделна част от договора за обект „ Прилежаща част на сутерена на секция „А“ на жилищна сграда с подземни гаражи, офиси и ателиета в УПИ, представляващи имот Х-334, кв.149, м. „П.“ на улица „Султан Тепе № 15, стр.80 от делото.

За извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма] и изпълнител [фирма], на 28.10.2010 г. страните са подписали Количествено-стойностна сметка за изпълнените СМР на обща стойност 11 520,31 лв. в т.ч. данъчна основа 9 600,26 лв. и ДДС – 1 920,05 лв., стр.54 от делото.

За извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма] и изпълнител [фирма], на 28.09.2010 г. страните са подписали К. за приемане на изпълнени количества и видове работина обща стойност 18 098,95 лв. в т.ч. данъчна основа 15 082,46 лв. и ДДС – 3 018,49 лв.стр.57 от делото.

За извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма] и изпълнител [фирма], на 29.07.2010 г. страните са подписали Количествено-стойностна сметка за изпълнените СМР на обща стойност 12 595,25 лв. в т.ч. данъчна основа 10 496,04 лв. и ДДС – 2 099,21 лв.стр.60 от делото.

За извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма] и изпълнител [фирма], на 28.05.2010 г. страните са подписали Количествено-стойностна сметка за изпълнените СМР на обща стойност 4 504,54 лв. в т.ч. данъчна основа 3 753,78 лв. и ДДС – 750,76 лв.стр.71 от делото.

За извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма] и изпълнител [фирма], на 03.05.2010 г. страните са подписали Количествено-стойностна сметка за изпълнените СМР към 31.03.2010 г. на обща стойност 4 982,28 лв. в т.ч. данъчна основа 3 4151,88 лв. и ДДС – 830,3 лв., към 04.2010 г.на обща стойност 6414,81лв. в т.ч. данъчна основа 5 345,67 лв. и ДДС – 1 069,13 лв.стр.74 от делото.

За извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма] и изпълнител [фирма], на 29.03.2010 г. страните са подписали Количествено-стойностна сметка за изпълнените СМР към 30.03.2010 г. на обща стойност 4 982,25 лв. в т.ч. данъчна основа 4 151,88 лв. и ДДС – 830,3 лв., към 04.2010 г.на обща стойност 6414,81лв. в т.ч. данъчна основа 5 345,67 лв. и ДДС – 1 069,13 лв.стр.78 от делото.

Договор от 13.04.2009 г. подписан между [фирма]-възложител и [фирма]-изпълнител с предмет на договора – изграждане силнотоква и слаботоква кабелна система в „П.“., [населено място] съгласно Приложение № 1, неразделна част от договора, стр.93 от делото.

Договор от 27.05.2009 г. подписан между [фирма]-възложител и [фирма]-изпълнител с предмет на договора – изграждане електроинсталация, изработка, доставка и монтаж на ВИК инсталация и направа на вертикална планировка /СМР/ на обект:“Студентско общежитие“ в кв. Студентски град в [населено място], [жилищен адрес] съгласно видовете отразени в три броя К. Приложения 1, 2 и 3, неразделна част от договора, стр.97 от делото.

Договор от 15.12.2008 г. подписан между [фирма]-възложител и [фирма]-изпълнител с предмет на договора – извършване на Строителни, монтажни и довършителни работи на част от административна сграда, предоставена на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, [населено място], Р-н В., кв. П., стр.154 от делото.

Договор от 19.11.2008 г. подписан между [фирма]-възложител и [фирма]-изпълнител с предмет на договора –изработка, доставка и монтаж на ел.инсталация /СМР/ на обект:“Студентско общежитие“ в кв. Студентски град в [населено място], бл.36 А, съгласно видовете отразени в К. Приложения 1, неразделна част от договора, стр.164 от делото.

Договор за изпълнение на строително-монтажни работи от 24.08,2009 г. е подписан между [фирма] възложител и [фирма] изпълнител с предмет на договора –изпълнителя се задължава срещу заплащане от името на възложителя и със свои средства, машини оборудване и персонал по проекти предоставени от възложителя, да извърши СМР на обект „Жилищна сграда с

Б. р-н П., стр.568 от делото.

Договор от 18.07.2011 г. е подписан между [фирма] възложител и [фирма] с предмет на договора – полагане на топлоизолация по фасадата на високия корпус на I А. и 112 ОУ“ намиращи се в [населено място], [улица] – по вид, начин и количество подробно посочени в Приложение № 1 – одобрена оферта от изпълнителя, представляваща неразделна част от договора, стр.671 от делото.

Към всички описани по-горе договори са представени Актове и Количествено стойностни сметки (К.) за завършените работи и вложените материали и труд.

При анализа на справките декларации и приложените към тях дневници за продажбите за периоди 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г., 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г., от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. и от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. на [фирма] експертизата констатира, че процесните фактури, подробно описани в констативната част на заключението са включени в дневниците за продажбите за съответните данъчни периоди, стр. 373-433 от делото.

От [фирма] е издадена фактура № 472/20.06.2009 г. с основание доставка на стоки-строителни материали, с данъчна основа 40 558,00 лв. и ДДС 8111,60 лв.с прикрепен фискален бон от 20.07.2009 г. на стойност 48 669,60 лв. Фактурата се намира в счетоводството на [фирма].

От „М. строй“ ЕООД е издадена фактура № 155-09.08.09 г. с ДДС 8 905,80 с предмет доставка на материали по опис и фискален бон от 09.08.2009 г. с отразена сума 53 434,80 лв.Фактурата се намира в счетоводството на [фирма].

В материалите на делото не се намират дневници за продажбите на [фирма] и [фирма].

Въз основа на констатациите на вещото лице по приетата от съда и страните ССЕ и обсъдените по-горе писмени доказателства, поотделно и в своята съвкупност, съдът намира за установено, че осчетоводяването на размера на ДДС по извършените доставки към [фирма] от трите дружества и за периода на ревизията, е по счетоводни сметки 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите, 701 приходи от продажба на продукцията, 702 приходи от продажба на стоки, стр.214-222 от том I на делото.

Налице и фактически установявания, че процесните фактури са включени в дневниците за продажбите приложени към Справките декларации за всеки данъчен период по отделно.

Затова и с оглед на горните изводи, съдът приема и, че счетоводното отразяване на процесните фактури от страна на жалбоподателя, е осъществено съобразно изискванията на Закона за счетоводството. В този смисъл задължението към доставчиците е осчетоводено по сметка 302 материали, 401 доставчици, към бюджета по сметка 4531 ДДС от покупките и извършените плащания по сметка 501 каса. Стоките, закупени от [фирма], [фирма] и [фирма], правилно са заведени в счетоводството на [фирма] въз основа на фактури издадени от доставчиците, описани по-горе.

Съдът приема и, че счетоводно оформени, последващите доставки от [фирма], са осъществявани посредством договори с клиенти подробно описани в констативната част на заключението. Последващата реализация на

стоките по счетоводното оформяне на фактурите, с които са закупени стоките, които са предмет на спорните доставки е за: изпълнение на строително ремонтни работи за офис на ул. В. Д.; извършване на СМР за обект „Прилежаща част на сутерена на секция „А“ на жилищна сграда с подземни гаражи, офиси и ателиета в УПИ, представляващи имот Х-334, кв.149, м. „П.“ на улица „Султан Тепе № 15; извършване на довършителни работи на обект жилищна сграда [улица] с възложител [фирма]; изграждане силнотокова и слаботокова кабелна система в „П.“, [населено място]; изграждане електроинсталация, изработка, доставка и монтаж на ВиК инсталация и направа на вертикална планировка /СМР/ на обект:“Студентско общежитие“ в кв. Студентски град в [населено място], [жилищен адрес] извършване на Строителни, монтажни и довършителни работи на част от административна сграда, предоставена на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, [населено място], Р-н В., кв. П., изработка, доставка и монтаж на ел.инсталация /СМР/ на обект:“Студентско общежитие“ в кв. Студентски град в [населено място], бл.36; извърши СМР на обект „Жилищна сграда с Б. р-н П., полагане на топлоизолация по фасадата на високия корпус на I А. и 112 ОУ“ намиращи се в [населено място], [улица].

При анализа на справките декларации и приложенията към тях дневници за продажбите за периоди 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г., 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г., от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. и от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. на [фирма], съдът приема за установено и, че процесните фактури, подробно описани в констативната част на заключението, са включени в дневниците за продажбите за съответните данъчни периоди, стр. 373-433 от делото.

В материалите на делото не се намират дневници за продажбите на [фирма] за месец юни 2009 г. и на [фирма] за месец август 2009 г., но това само по себе си не е достатъчно основание да се откаже данъчен кредит на жалбоподателя. Това обстоятелство не е и мотивирало допълнително органът по прифодите, д приеме, че не са налице материалните предпоставки за реализиране на правото по чл.6 от ЗДДС на дружеството жалбоподател.

Въз основа на приетия по делото ревизионен доклад /РД/, съдът приема за установено и, че предметът на дейност на жалбоподателя е строителство и битово обслужване. Поради това и с оглед на извършените покупки на стоки по процесните фактури именно за извършване на СМР на посочените о-горе строителни обекти, съдът намира, че доставките на стоките, са използвани именно за реализиране на независима икономическа дейност на жалбоподателя.

До този извод стигат ревизионните органи, които сочат, че през ревизирия период дружеството е упражнявало следната икономическа дейност- ресторантьорство и строително монтажни работи.

Ревизионните органи признават в РД, и че дружеството притежава необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на дейността. За ревизирия период 01,01,2008г.-30.11.2011г. дружеството е ползвало търговски обект под наем : Ресторант Унгарски- находящ се [населено място], [улица] /съгласно приложен Договор за наем/. Дружеството притежава собствено МПС /съгласно приложен счетоводен регистър на с-ка

205/.

Относно кадровата обезпеченост, което се възприема и от съда, ревизионните органи стигат до извода, че от представена обратна ведомост е видно, че за ревизирия период в дружеството е имало назначен квалифициран персонал във връзка с извършваната дейност. Назначените лица в [фирма] са в трудови правоотношения с дружеството. При проверка в информационните масиви на ТД на НАП С. Позиция „Справка за всички подадени уведомления от работодател по чл.62 от КТ" и „Справка актуално състояние на всички трудови договори „ е видно ,че за ревизирия период 01,01,2008г. -30,11,2011г. има регистрирани лица на трудови договори. Дружеството има въведен в експлоатация 2/ два/ бр. ЕКАФП.

Не е спорно че дружеството представя пред ревизиращите органи Справка приложение №1/приложение №6/- за наличните Д.- недвижими имоти

За доказване произхода на финансовите средства и въз основа на РА, съдът приема за установено, че за ревизирия период дружеството се е финансирало от 1/капитал в размер на 5000,00лв. и 2/лични средства на двамата съдружници, както и .оборотни средства на фирмата.

Досежно процесуалните действия в хода на ревизията, съдът констатира въз основа на фактическите установявания в РД, че видно на основание чл.113, ал.2 от ДОПК на 11.01.2012г. е връчена Заповед за възлагане на ревизия №1114283/28.12.2011г. /приложение №1/ на И. Т. Д. с ЕГН [ЕГН] в качеството си на управител. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице с изх. № 24-00-49от 06,01,2012г., връчено на 11.01. 2012г. на И. Т. Д..

Въз основа на посочените писмени документи, които са представени от жалбоподателя на ревизиращите органи по т.ІІ от РД, съдът приема за установено, че за доставките с основните контрагенти на дружеството не са установени различия в декларираните данни. В хода на ревизионното производство от ревизираното лице е изискана информация за организацията на цялостната му дейност, включително и за неговите контрагенти и техните търговски взаимоотношения. Същата е предоставена своевременно на ревизиращия екип.

Установява се от РД, че законосъобразно и на осн.чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, както следва:

На 20.01.2012г. е изготвено ИИНП №39-1114283-1/20,01,2012г ка [фирма] с Булстат[ЕИК] ,същото е изпратено до ТД на НАП С., офис К. село , с цел установяване наличието на доставки по смисъла на чл.6 от ДОПК датата на настъпване на данъчното събитие по чл.25 от ЗДДС ,както и мястото на изпълнение на доставките по чл.17 от ЗДДС, същото е изпратено по служебната електронна поща.

С ИИНП следва да се установят следните факти и обстоятелства и да се събере годен доказателствен материал за сделките с [фирма] с ЕИК[ЕИК] [фирма] с Булстат[ЕИК] доставчик по фактурите следва да представи копия на посочените фактури, да представи всички договори, анекси към тях между [фирма] и третото лице доставчик на стоките, което е издател на фактурите в

ИИНП; да представи и всички други счетоводни и вторични документи по закона за счетоводство, които имат отношение за доказване на наличието на фактурираните доставки предмет на ревизията.

На 23.03.2012г. в деловодните регистри при ТД на НАП С., ФО Б. е получен отговор от офис К. село с вх.№24-00-49-8/23.03.2012г. От протокола стават известни следните факти и обстоятелства: фирмата е регистрирана по реда на ДОПК в ТД на НАП К. село на 06.11.2006г. Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС от 04.09.2009г.

По данни от информационната система на НАП в дневник продажби не е описана следната фактура: 472/20.06.2009г. Последното обстоятелство само по себе си не е основание, да се откаже правото на приспадне на данъчен кредит, по арг. от чл. 68, ал.1 от ЗДДС.

Съставено е ИПДПОЗЛ 02-24-23-17/26.01.2012г . Извършени са две посещения на адрес за кореспонденция документиран с Протоколи №1203976/26.01.2012г. и 1207062/15.02.2012г. и две посещения на адрес по чл.8 от ДОПК, документиран с Протоколи №1204005/26.01.2012г. и на №1207059/15.02.2012г. Установява се, че не е открит управителя или упълномощен представител на фирмата.

На 15.02.2012г. по Интернет е публикувано Съобщение №02-24-23-17/15.02.2012г. изпратено е с обратна разписка на адрес за кореспонденция и поставено на информационното табло в офис К. село.

Констатирано е, че [фирма] е липсващ търговец, при посещенията на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция не е открит офис на дружеството, представляващия на дружеството или упълномощено лице.

Съдът приема и, че констатациите на ревизиращите органи, че в хода на проверката не е представен складов/експедиционен документ за продадената стока/материали, дата на предаване на стоките/материалите в обект/склад на получателя, МОЛ на предаване, са индиция, че липсва реалност на процесните доставки на стоки, оформената счетоводно фактура по пряката доставка за всяка стока.

Косвено доказателство, че това дружество няма средства, за да купи стоките е и констатация, която не се обори от жаллоподателя по делото, че [фирма] има неизплатени задължения към НАП в размер на 1 446 664,19лв. представляващи основно ДДС и ЗКПО за периода .

Въз основа на съвкупната преценка на събраните и представени при ревизията документи, ревизиращият екип прави извода, че [фирма] не би могло да извърши доставките по горните фактури. По същите съображения, органите извършили РД, стигат до същия извод и по отношение на другите двама процесни доставчици- [фирма] и [фирма].

. Следователно, съдът споделя констатациите на ревизиращия екип, че [фирма] не е участвал във фактическите действия по изпълнението на доставката, т.с. не е предал реално стоката на жалбоподателя. .

Във връзка с горе цитираният отговор ревизиращия екип приема за необходимост да изпрати насрещни проверки до предходни доставчици на : [фирма] ,ЕИК по Булстат[ЕИК] и [фирма] ,ЕИК по Булстат[ЕИК].

Въз основа на РА и констатациите в РД, органите по приходите стигат до извод, който се възприема и от съда, че последните две дружества, също

не биха могли да доставят стоките на [фирма], но за главното и пълно доказване за реалност по преките доставки, това обстоятелство е ирелевантно, ако се докаже реалност на сделката по процесните фактури.

Съдът приема за установено от РД, което не се оспори като констатация от страните по делото, че жалбоподателят прилага двустранно счетоводно записване съгл.32, ал.4 от Закона за счетоводството и на основание чл.123, ал.1 от ЗДДС- регистрираните по ЗДДС лица водят подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите.

Съгласно чл.124 от ЗДДС се водят регистрите /дневник за покупките и дневник за продажбите/,които отговарят на чл. 113 от ППЗДДС. Счетоводната отчетност е организирана/съобразно изискванията на този закон и на Н..

Органите опровергават твърдението си, че жалбоподателят не е добросъвестен като констатира, че възприемането на счетоводните принципи, правила и техники при организиране на счетоводството на фирмата е ръководено от принципа и изискването за получаване на вярна и честна картина на имущественото състояние и резултатите от дейността в счетоводните отчети на дружеството,

Ревизираното лице е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, националните счетоводни стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. За осчетоводяване на счетоводните операции се използват счетоводни регистри, които осигуряват хронологично регистриране на счетоводните операции и позволяват обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и се приключват в неговия край.

Възприемането на счетоводните принципи, правила и техники при организиране на счетоводството на фирмата е ръководено от принципа и изискването за получаване на вярна и честна картина на имущественото състояние и резултатите от дейността в счетоводните отчети на дружеството. Приходите и разходите по сделки и събития се начисляват към момента на тяхното възникване и се включват във финансовите отчети за периода за който се отнасят. Първичните счетоводни документи съдържат задължителните реквизити по чл.7 от ЗСч.

Формата на счетоводството осигурява синхронизирано хронологично и систематично ЗДДС, жалбоподателят има заведени задължителни регистри "дневник за покупките" и "дневник за продажбите" съгласно чл.124 от ЗДДС. За осъществените облагаеми доставки, за които са представени счетоводни документи, правилно е начислен ДДС в размер на 20 на сто за доставки в страната. Спазвайки разпоредбите на чл.125 ,ал.1 от ЗДДС, дружеството подава за всеки данъчен период СД, съставена въз основа на отчетните регистри справка по чл.124.

В срок по чл.125, ал. 5 от ЗДДС издадените фактури са отразени в "Дневника за продажбите" и в СД за съответните месеци, в които са издадени

Фактурите са отразени в счетоводството на фирмата, като приходи от продажби по гр.70 – сметки 702/приходи от продажби на стоки/, 703/приходи

от продажби на услуги /, и отразяващи каса в лева с-ка 501 или разплащателна сметка в лева с-ка 503.

Данъкът по доставките се отчита по сметка 4532/начислен ДДС при продажба, а ДДС по покупките се отчита по сметка 4531/начислено ДДС за покупки/. В края на всеки данъчен период сметка 453/1 и сметка 453/2 се изравняват и резултата за възстановяване се осчетоводява по сметка 453/8/ ДДС за възстановяване/, а резултата за внасяне се осчетоводява по сметка 453/9 / ДДС за внасяне/.

Получените данъчни документи за закупени стоки и услуги отговарят на изискванията на Закона за счетоводството и са включени в "Дневника за покупки", в регламентирания от ЗДДС срок по чл.72, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на констатациите в РД, съдът приема за установено и, че в хода на ревизията не са се установили извършени облагаеми доставки към свързани лица. При ревизията не са се установили и неотчетени продажби по облагаеми доставки. Износ и освободени доставки не са декларирани.

По получените от „И. О. преки доставки, съдът приема следното: Според РД, така също и заключението на вещото лице по приетата ССЕ, дружеството е било получател по доставки задълженото лице осчетоводява направените от него покупки/разходи на основание представени по време на ревизията данъчни фактури отговарящи на изискванията на чл.114 ал.1 от ЗДДС /в сила от 01.01.2007г./Същите се използват за извършване на облагаемите доставки на дружеството. През ревизираният период са отчетени получени доставки с право на приспадане на данъчен кредит свързани с основната дейност на дружеството.

Д. кредит през периода е формиран главно от разходи за стоки, материали и други разходи свързани с дейността. Фирмата работи с назначени по трудов договор работници. В хода на ревизията не са установени получени облагаеми доставки от свързани лица. За ревизираните периоди от задълженото лице са подадени справки-декларации в срока по чл. 125, ал.1 от ЗДДС.

За ревизирания период дружеството отчита приходи по група 70, с-ка 701 "Приходи от продажба на услуги" 702"Приходи от продажба на стоки", за което са издадени фактури съгласно изискванията на чл.113 и чл.114 от ЗДДС. Същите са намерили отражение в дан.регистри по чл.124 и чл.125 от ЗДДС за съответния данъчен период .

От ревизираното лице са представени документи, от които е видно спазването на законовите разпоредби по ЗДДС. Ревизията по ЗДДС обхваща данъчен период от 01.01.2008г. до 30.11.2011 г.

В съответствие с изискванията на чл.125, ал.7 от ЗДДС информацията от регистрите за отчитане на данъка е подадена по електронен път при условията и по реда на ДОПК . При съпоставянето на данните от справката-декларация, дневниците за покупки и продажби не са установени различия.

В съответствие с изискванията на чл.125, ал.7 от ЗДДС информацията от регистрите за отчитане на данъка е подадена по електронен път при условията и по реда на ДОПК. При съпоставянето на данните от справката-декларация, дневниците за покупки и продажби не са установени

различия за целия период на ревизията.

Изхождайки от очертаната по случая фактическа обстановка и предвид доказателствата по преписката, решаващият орган потвърждава кансатациите в РА, които са взаимствани от РД, и приема, че жалбоподателят няма право на приспадане на данъчния кредит за ревизирания период.

За да достигне до този извод, Директорът на Дирекция ОДОП, прави извод, че според чл. 12, ал. 1 от ЗДДС облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.

От правна страна, съдът приема следното:

Общият принцип за териториалната компетентност относно актовете, издавани по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, а именно актовете, издавани от орган по приходите, съответно публичен изпълнител, е въведен с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК, която гласи, че актовете по този кодекс се издават от орган по приходите от компетентната териториална дирекция. С нормата на чл. 8 от ДОПК е дадена подробна уредба на компетентните териториални дирекции относно производствата по кодекса в зависимост от субектите, от чието име или срещу които е образувано административното производство.

Според чл. 112, ал. 2 от ДОПК ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Следователно първата преценка досежно компетентността следва да бъде направена относно това кой териториален директор е компетентен да определи съответно кой орган по приходите следва да възложи ревизия.

В конкретния случай компетентната териториална дирекция се определя по правилата на чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК - това е тази дирекция, в чийто териториален обхват се намира седалището на дружеството.

Установява се от обсъдените в настоящото изложение заповеди, че същият е издаден от местно компетентен за това орган, в кръга на служебните му по ДОПК и заповедта за възлагане, задължения.

По делото няма спор, а това се установи от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на Б., както в конкретния случай, без значение от целите и резултатите от тази дейност. По делото няма спор и, че доставчиците на жалбоподателя, респ. съдоговорителите, с които той е сключил договори за доставка на услуги, също при издаване на спорните фактури, са извършвали независима икономическа дейност.

Съгласно чл. 37 ДОПК органите по приходите са длъжни служебно да съберат

всички необходими доказателства за установяване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Безспорно извършването на насрещна проверка е един от основните способности за събиране на доказателства по реда на ДОПК. Установи се от приетите като доказателства по делото Ревизионен доклад и Ревизионен акт, че органите по приходите са изпълнили това си задължение и са извършили съответните насрещни проверки. В този смисъл органите по приходите са използвали способите по закон и средствата за събиране на доказателства по реда на ДОПК.

На първо място и като кредитира приетото от съда и неоспорено от страните заключение на ССЕ, ведно с обсъдените поотделно и в своята съвкупност писмени доказателства по делото, съдът намира за установено, че стоките и услугите предмет на издадените от тримата доставчици, фактури, се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице. Затова и то има правото, да приспадне последното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати. На следващо място и за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия, така и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО. За целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) от Директивата, по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и членове 238, 239 и 240. Според българското материално право, за да се уважи субективното право на данъчнозадълженото лице, чл. 71 от ЗДДС изисква наличие на определен фактически състав, при осъществяването на който дружеството ще може успешно да реализира това свое право.

Материалните предпоставки за признаване правото на данъчен кредит следва да се преценят в зависимост от наличието на доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Според чл. 6. (1) от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката.

Съгласно цитираната норма, доставка на стоки е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. По силата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена. Същото може да се види и от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕС, в която съгласно чл. 14 §1 доставка на стоки означава прехвърлянето на правото на разпореждане с материално имущество като собственик.

Алинея 3 на чл. 25 от ЗДДС, въвежда освен случаите на ал. 2, за данъчно събитие и датата на фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2 с изключение на случаите по ал. 8 и датата на започването на транспорта по чл. 7, ал. 4, които норми обаче не са релевантни за настоящия спор.

От значение в случая за правилното прилагане на закона е да се отговори на въпроса към кой момент възниква правото на приспадане на данъчен кредит. Съгласно чл. 68, ал. 2 ЗДДС това право възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът/ДДС/ става изискуем, когато настъпва данъчното събитие, което по смисъла на чл. 25, ал. 1 и чл. 6, ал. 1 ЗДДС в случая е доставка на стока, респ. услуга. Нормата на чл. 8 от ЗДДС, сочи, че услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е

различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство.

Установява се от обсъденото по-горе заключение на вещото лице по ССЕ, както и от РА и РД, относно фактурите, за които е отказано правото на признаване на данъчен кредит за жалбоподателя, че счетоводството му е водено редовно, както и, че сумите по тях са били заплатени от жалбоподателя на своите доставчици, като парите са отчетени по сметка каса, т.с. плащането не е станало по банков път. Отделно от това, закупените стоки от тримата доставчици, според заключението на ССЕ счетоводно, са вложени в извършеното строителство от страна на жалбоподателя.

Последните материали са посочени в дневника на дружеството-жалбоподател за изходящи изделия/представен по делото/ и в счетоводните му записвания.

За това обстоятелство свидетелства както заключението на вещото лице по единичната ССЕ, така и приемо-предавателните протоколи подписвани за всеки от обектите за извършени СМР, обсъдени поотделно от съда и общо в заключението на вещото лице Д..

Същността на обсъдените по делото писмени документи издавани в хода на търговската дейност на жалбоподателя, неговите доставчици и последващите съконтрахенти на жалбоподателя, обсъдени като частни диспозитивни или свидетелстващи документи не изключва доказателствената им стойност, а влияе върху интензитета на убеждаващото им въздействие.

Оценката им наред с другите доказателства /приетата от съда експертиза/, ги определя като достоверни, доколкото нито се оспориха от ответника, нито се опровергаха констатациите в тях досежно резултатите от изпълнението на тези договори.

В този смисъл константна е практиката на С., че правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagйben и Dбvid, С 80/11 и С 142/11, все още непубликувано в Сборника, точка 37 и цитираната съдебна практика). В тази връзка Съдът неведнъж е подчертавал, че предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (вж. Решение от 21 март 2000 г. по дело G. и др., С 110/98—С 147/98, R., стр. I 1577, точка 43, Решение от 15 декември 2005 г. по дело С. Р., С 63/04, R., стр. I 11087, точка 50, Решение от 6 юли 2006 г. по дело К. и R. R., С 439/04 и С 440/04, R., стр. I 6161, точка 47 и Решение по дело Mahagйben и Dбvid, посочено по-горе, точка 38). С констатациите в РА, ревизиращият орган по същество не е оспорил извършените от жалбоподателя доставки на стоки и услуги по изграждане на СМР, за които се отказва право на приспадане на данъчен кредит. Доколкото ревизията не е по чл.122 от ДОПК, органът по приходите извършващ ревизията, е следвало да докаже фактическите си твърдения, въз основа на

които приема, че няма основание за уважаване на това материално право на жалбоподателя, независимо, че това е отрицателен факт, който обаче е част от логически издържана система на правни съждения и изводи относно наличието или липсата на осъществен правен факт, релевантен за данъчното разследване в хода на ревизионното производство.

Според практиката на С. в Л. - съединени дела С-80/11 и С-142/11, правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стока, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност - чл. 6 ал. 1 ЗДДС.

Следва да се отбележи, че след като жалбоподателят претендира посоченото материално право, то доказателствата относно реалността на доставките на стоки следва да се притежават и от него, а не само от неговия доставчик. Жалбоподателят правилно сочи в жалбата до съда, че не може да отговаря за действията на своя доставчик относно неосчетоводяване на доставките на стоки или на липса на кадрова и техническа обезпеченост, но той следва да отговаря за реалното им доставяне от доставчика и предаване, тъй като икономическата логика и добросъвестността на търговеца предполага да се сключват договори само с коректни търговци и след като получателят претендира правото на приспадане на данъчен кредит, той трябва да се снабди с необходимите доказателства за реалното осъществяване на доставката на закупените от него стоки, тъй като посоченото материално право възниква само вследствие на такава, а не само въз основа на документално оформена доставка. Всъщност заключението на ССЕ сочи единствено на извод, че доставките на стоките по процесните фактури, са документално оформени, вкл. и като сочи, че по фактурите, стоките отговарят да се вложени в извършените от жалбоподателя СМР, за които няма спор, че жалбоподателят разполага с кадрова, материална и техническа обезпеченост, да ги извърши.

Относно надлежното счетоводно оформяне на доставките при РЛ и неговия доставчик във връзка с фактуриране, осчетоводяване и деклариране, не са изтъкнати основания от приходните органи като предпоставки за отказ на правото на приспадане. В тази връзка са налице и данните от приетата счетоводна експертиза, според която осчетоводяването на фактурите, счетоводното отписване на стоките при доставчика, както и съответното заприходяване на същите при получателя, е извършено редовно, при съвпадащи си наличности от счетоводна гледна точка.

Съгласно т.57 от Решение по дело С-643/2011г. на С. от 31.01.2013г. националната юрисдикция следва да провери претендираното от жалбоподателя право, като в съответствие с правилата за доказване по националното право извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство (вж. по аналогия Решение от 6 септември 2012 г. по дело М.-G., С 273/11, все още непубликувано в Сборника, точка 53 и Решение от 6 декември 2012 г. по дело Б., С 285/11, все още непубликувано в Сборника, точка 32).

Този извод на съда в съответствие с общия принцип за добросъвестност, залегнал в българското гражданско материално право, се подкрепя и от трайно установената съдебна практика на С., според която режимът на

правото на приспадане, предвиден в посочената Директива 2006/122, не допуска данъчнозадължено лице — което не е знаело и не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че друга сделка по веригата преди или след тази на данъчнозадълженото лице е свързана с измама с ДДС — да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане (вж. по-специално Решение от 12 януари 2006 г. по дело O. и др., С 354/03, С 355/03 и С 484/03, R., стр. I 483, точки 52 и 55, Решение по дело K. и R. R., посочено по-горе, точки 45, 46 и 60, Решение по дело Mahagiben и Dбvid, посочено по-горе, точка 47, както и Решение по дело Б., посочено по-горе, точка 41). Освен това в точки 61—65 от посоченото по-горе Решение по дело Mahagiben и Dбvid Съдът приема, че данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, от една страна, да провери, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или, от друга страна, да притежава документи в това отношение.

Следователно, когато се произнася дали в даден случай облагаема сделка липсва и данъчната администрация се основава по-специално на нередности, допуснати от издателя на фактурата или от някой от доставчиците му, като например пропуски в счетоводството, националната юрисдикция трябва да следи преценката на доказателствата да не доведе до изпразване от съдържание на припомнената в точка 60 от настоящото решение съдебна практика и до косвено задължение за получателя на фактурата да извършва проверки по отношение на съдоговорителя си, каквито по принцип той не е длъжен да прави.

Затова съдът намира, че как доставчикът е осъществил услугите, дали е отчел направените разходи във връзка с осъществяването им не е сред релевантните обстоятелства нито по отношение на хипотезата на чл. 6 ЗДДС. Установи се обаче, че от събраните доказателства и с оглед разпределената в процеса доказателствена тежест в процеса, не се доказва по безспорен начин, жалбоподателят реално, т.с. физически да е получил движимите родово определени вещи-стоки, предмет на облагаеми доставки по процесните фактури. Защото доколкото това са движими вещи, то правото на собственост ще се прехвърли именно по правилата на чл.24 от ЗЗД с индивидуализация на стоките, чрез тяхното физическо предаване от доставчика на купувача и жалбоподател по делото. За съда е ирелевантно как доставчикът ще предаде стоката на жалбоподателя, релевантно е с оглед реализиране на неговото субективно материално право по пряката доставка, същата реално да бъде в неговия патримониум, от който момент възниква и правото му, което претендира по чл.6 от ЗДДС. Така и съдебната практика на Върховен административен съд напр. Решение от 01.07.2013г. по адм. дело №11141/2013г. по описа на ВА, VIII отд., Решение от 10.06.2013г. по адм. дело № 13294/2012 на ВАС, VIII отд.

Възникването на правото на данъчен кредит се обуславя от наличието на реално осъществена доставка. По смисъла на чл. 68, ал.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения за получена от него стока или услуга по облагаема доставка, както и за извършено от него плащане преди да е възникнало данъчното събитие за облагаемата доставка. Реалното осъществяване на доставка е важна предпоставка за възникването на правото на данъчен кредит и изпълнението следва да бъде доказано.

Жалбоподателят твърди в писмените си бележки по делото от дата 09.07.2013г., депозирани на осн.чл.149, ал.3 от ГПК, че приетото по делото извлечение 205 „транспортни средства” на [фирма], е достатъчно основание да се приеме, че дружеството е имало транспортна обезпеченост за да достави закупените от [фирма] строителни материали. В конкретния случай съдът приема, че не е безспорно доказано от жалбоподателя, че е получил реално тези стоки от [фирма], което дружество му ги е доставяло със собствен транспорт-Пежо боксер и Пежо Партнер, само въз основа на позоваването на счетоводните записвания по сметка 205. Поради това, счетоводно оформените документи за правото на собственост на доставчика върху транспортните средства, не доказват наличие на реалност на сделката по чл.6 от ЗДДС за доставка на родово определени движими вещи и не може да се приеме, че е прехвърлено правото на собственост върху тях, респ. страната да има право на приспадане на данъчен кредит.

Константна е съдебната практика на Върховния административен съд, произнесъл се по сходни казуси в мотивите на своите решения, че наличието на фактури и/или договори, респ. счетоводно оформени сделки, доказва само възникването на облигационни взаимоотношения между страните по сделката, но не доказват реалното извършване на съответната доставка. В тежест на получателя е да докаже всички положителни предпоставки, които трябва да са налице в тяхната кумулативност, за да възникне и материалното право на приспадане на данъчен кредит - арг. от чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС.

Съгласно чл. 160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал.2 и чл. 119, ал.3 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице. Обжалваният административен акт е съобразен с целта на закона, както и не е нарушен материалния закон.

Жалбата следователно е неоснователна и като такава трябва да се отхвърли. По разностките:

С оглед изхода на спора и на осн. чл.161 ал.1 от ДОПК, на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение в размер на 2129,08лв.

Воден от гореизложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с Булстат №[ЕИК], адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012 г., издаден от С. М. У. на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта му относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] за м. 10, 12, 2008 г., м. 02, 03, 06, 08, 2009 г., м. 10.2010г. и м.04.2011 г., потвърден в обжалваната част с Решение № 2157 от 03.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ /понастоящем „ОДОП“/.

ОСЪЖДА И. О., с Булстат №[ЕИК], адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" –при ЦУ на НАП разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 2129,08лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: